

Касационният протест е подаден в срока по чл. 211 от АПК и от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустим. Разгледан по същество, е основателен.

АС Враца е сезиран с протест на прокурор в Окръжна прокуратура - Враца срещу Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на Община Криводол, приета от Общински съвет - Криводол.

В протеста на ОП Враца са релевирани доводи, че оспорените текстове на Наредбата са приети без наличие на законова делегация и компетентност за това, както и че уреждането на обществени отношения от една област следва да стане с един нормативен акт съобразно нормата на чл. 10 от ЗНА.

Съдът е установил, че Наредба №2 за реда и условията за поставяне на преместваеми обекти на територията на община Криводол е приета с Решение №15 по Протокол №2/13.02.2002г. на Общински съвет - Криводол, изменена с Решение №458/2016г. на АдмС - Враца, като в нея са определени видовете, предназначението, изискванията към оформлението и поставянето на преместваеми обекти, както и реда за поставянето им. От друга страна, предмет на регламентация с оспорената Наредба №5 са реда и начина за разпространение на реклама и информация на територията на Община Криводол, чрез рекламно-информационни носители и рекламно-информационни елементи - арг. чл.1, ал.1 и ал.2 от Наредбата, а адресати са физическите и юридически лица, които осъществяват визираната рекламно-информационна дейност на визираната територия. Съдът е приел, че законът въвежда разрешителен режим за поставяне на преместваеми обекти в поземлени имоти, съответно на рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи, като предоставя на общинските съвети правомощие да определят само реда, по който да бъдат издавани разрешенията за поставяне, но не и условията за това. Съдът е посочил още, че предмет на Наредба №5 и Наредба №2 са различни обществени отношения и макар основанието за приемането и на двете наредби да е един и същ законов текст - чл.56, ал.2 от ЗУТ, не е задължително уреждането им да става с един нормативен акт и това не може да бъде аргумент за незаконосъобразност на Наредба №5.

Решението е неправилно.Налице са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, релевирани с касационния протест - липса на мотиви, които водят до невъзможност да се извърши проверка за правилното приложение на материалния закон.

Обществените отношения, свързани с местното самоуправление и местната администрация са уредени със ЗМСМА. Общинският съвет като орган на местното самоуправление решава самостоятелно всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в неговата компетентност, както и други въпроси от местно значение, които не са от изключителната компетентност на други органи - чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА, при приложението на която разпоредба Общински съвет Криводол е приел Наредбата за рекламно - информационната дейност на територията на общината. Нормата на чл. 17 ЗМСМА определя кръга от въпроси от местно значение, решаването на които законът е предоставил в компетентността на общинския съвет и те са в сферата на общинското имущество, общинските предприятия, общинските финанси, данъци и такси, общинската администрация; устройството и развитието на територията на общината и на населените места в нея; образованието; здравеопазването; културата; благоустрояването и комуналните дейности; социалните услуги; опазването на околната среда и рационалното използване на природните ресурси; поддържането и опазването на културни, исторически и архитектурни паметници; развитието на спорта, отдиха и туризма; защитата при бедствия.

Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове, наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. С разпоредбата на чл. 8 от ЗНА е указано, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда,

23

съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Аналогични са разпоредбите на чл. 76, ал. 3 от АПК и чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗМСМА.

Съгласно чл. 192а АПК, съответствието на подзаконовия нормативен акт с материалния закон се преценява към момента на постановяване на съдебното решение, а компетентността на органа за издаване на акта - към момента на издаване на последния. Оспорената Наредба е приета през 2004г., към който момент разпоредбата на чл. 57 ЗУТ предвижда, че върху недвижими имоти могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет, като в същия подзаконов нормативен акт се уреждат и условията и реда за премахване на тези елементи. Действително, законът предвижда въпросните ред и условия да бъдат уредени със същата наредба, която се издава на основание чл. 56, ал.2 ЗУТ и касае реда за поставяне на преместваеми обекти.

Касационната инстанция споделя извода на административния съд, че не е налице нищожност на наредбата в нейната цялост, поради липса на компетентност, тъй като тя е приета в кръга на правомощията на Общински съвет Криводол, при изрична законова делегация. На този извод не се отразява обстоятелството, че органът на местно самоуправление е предпочел да уреди в два различни подзаконови нормативни акта реда за поставяне и премахване на преместваеми обекти и съответно реда за поставяне и премахване на рекламни елементи. Развитието в обществените отношения и по-конкретно на търговската и рекламна дейност обуславя наличието на специфики, които оправдават обособяването на уредбата на двата вида обществени отношения в два отделни подзаконови нормативни акта.

Основателни са обаче възраженията на подателя на касационния протест, че в мотивите на решението не са обсъдени доводите му за противоречие със закона на разпоредбата на чл. 30, ал.1, т.2 от Наредбата. Освен това, административният съд, въпреки задължението да извърши служебна проверка за съответствието на всеки текст от подзаконовия нормативен акт с материалния закон, не е извършил това. Обстоятелството, че протестът, по който е образувано първоинстанционното производство, е пестелив откъм конкретни твърдения за допуснати нарушения на закона, не променя това задължение.

Както се посочи по-горе, законовата делегация за издаване на подзаконов нормативен акт се отнася до реда за поставяне и реда и условията за премахване на рекламни елементи. Съдът не е формирал мотиви за това допустимо ли е с наредбата да се дават легални определения на различни видове рекламни елементи и да се определят условията, на които тези елементи следва да отговарят. Изобщо не е обърнато внимание на предвидената в наредбата триетапна процедура за издаване на разрешение за поставяне, включително предварително съгласуване, и съответствието и със ЗУТ. Не е изследвано дали има достатъчна яснота, предвид и посоченото предварително съгласуване, откога започва да тече срокът за издаване на разрешението и дали този срок е съобразен с предвидените в АПК срокове за издаване на индивидуални административни актове. Не е изследвана икономическата обосновка на предвидените в наредбата цени на услуги. Впрочем, очевидно съдът не може да направи такова изследване, след като към преписката, представена на съда, липсват каквито и да било мотиви за приемане на наредбата, въпреки действалото към момента на приемането и изискване на чл. 28 ЗНА.

По изложените съображения, решението следва да бъде отменено в обжалваната му част, а делото - върнато на друг състав на Административен съд Враца, който следва да изпълни задълженията по чл. 168 АПК, като извърши проверка за законосъобразност на оспорената наредба на всички основания, предвидени в АПК, и по отношение на всеки от текстовете на оспорената наредба, като формира съответни мотиви в тази връзка.

Водим от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, трето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 351 от 16.10.2017г. по адм. дело № 445/2017 по описа на Административен съд - Враца в протестираната му част, с която е отхвърлен протестът на Окръжна Прокуратура - Враца против Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на Община Криводол.

ВРЪЩА делото на друг състав на Административен съд Враца за ново произнасяне, при спазване указанията по тълкуване и прилагане на закона.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: